

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECTIA COMERCIALĂ SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOŞAR NR. DECIZIE NR.

Şedinţa publică din 1 iunie 2005
Curtea compusă din:

Președinte:

- președinte secție
- judecător
- judecător
- grefier

Pe rol fiind pronunțarea recursului declarat de

împotriva sentinței

, pronunțată de Tribunalul Vâlcea,

La apelul nominal, făcut în ședință publică, nu au răspuns părțile.
Procedura, legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:
Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din 20
iunie 2005, dezbateri ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la aceea
dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată:

La data de 28.02.2005 reclamantii au investit Tribunalul Vâlcea cu cererea
privind anularea deciziei emisă de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Vâlcea, prin care s-a menținut raportul de inspecție fiscală
încheiat la data de .

În motivare, se susține de către reclamant că prin Încheierea
pronunțată de Tribunalul Vâlcea, rămasă irevocabilă și
dispus deschiderea procedurii falimentului pentru SC „ ” SRL -

Prin actul de control încheiat la data de ,
inspectori din cadrul Circului General al Finanțelor Publice Vâlcea au fost
calculate dobânzi și penale și terente circanțelor bugetare existente la dată.

deschiderii procedurii falimentului, încalcându-se astfel dispozițiile imperitative ale art.48 din legea nr.64/1995.

Părâta a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii, că urmare a faptului că reclamantii nu au calitate procesuală activă, întrucât societatea comercială se află în stare de faliment, iar lichidatorul desemnat de către judecătorul sindic, nu a formulat contestație în acest sens. Consideră că actul de control întocmit este legal și temeinic.

Prin Sentința , Tribunalul Vâlcea a admis acțiunea formulată de către reclamanți, a modificat în tot Decizia și raportul de inspecție fiscală încheiat la data de de către părăță, cu privire la suma de lei și a constatat că SC SRL, , aflată în faliment, nu datorează această sumă bugetului de stat.

S-a luat act că reclamantii nu solicită cheltuieli de judecată.

e) Pentru a hotărî în acest mod, a reținut în considerențe că, prin raportul de inspecție fiscală, încheiat la data de ..., s-a stabilit în sarcina SC „ ” SRL, societate comercială aflată în faliment, obligația fiscală în sumă de ... lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, calculate pentru creațele bugetare existente la data deschiderii procedurii falimentului - ... și până la data efectuării controlului.

Actul de control fiscal a fost menținut de intimată prin decizia , considerându-se că petiționarii nu au calitate procesuală activă pentru a contesta, în condițiile legii, actul de control fiscal.

Suștinerea petiționarei este neîntemeiată, întrucât, deși prin art.28 și 29 din Legea nr.64/1995, lichidatorul desemnat de către judecătorul sindic este obligat de a verifica creanțele și când este cazul să formuleze obiecții la acestea, sesizând judecătorul sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare, nu a contestat actul de control fiscal; înțimata nu este îndreptățită să refuze dreptul foștilor asociați și administratori ai societății comerciale aflată în faliment, deoarece aceștia justifică un interes legitim pentru a stabili corect valoarea creanțelor ce trebuie executate în tabloul creditorilor; pe de altă parte, petiționarii, au calitatea de creditori față de societate, pentru aportul social adus la constituirea societății și în situațiile prevăzute de lege,o pentru a fi antrenată răspunderea proprie.

Potrivit art.80 din Legea nr.64/1995, toate creațele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creațelor constatate prin titluri executorii. Prin creațe bugetare, se înțeleg creațele izvorâte prin impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi, penalități și penalități de întârziere.

Toate creanțele bugetare, pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului, vor fi prezumate valabile și corecte, dacă nu sunt contestate de către debitor, administrator și creditori.

Inspectorii fiscale au calculat greșit dobânzile și penalitățile menționate, încălcându-se prevederile art. 48 din Legea nr.64/1995.

Dispozițiile legale citate prevăd că, nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior deschiderii procedurii și negarantate cu ipotecă, gaj, sau altă garanție reală mobiliară sau drept de retenție de la data deschiderii procedurii.

După data , când s-a pronunțat de către judecătorul sindic intrarea în faliment a SC „ SRL ” nu se mai pot calcula dobânci majorări sau penalități de întârziere pentru orice fel de creanță, întrucât se încalcă dispozițiile art.45 din Legea nr.64/1995.

La rândul său, art.174 alin.1 din Codul de procedură fiscală, prevede că, împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale, se poate formula contestație, potrivit legii.

Împotriva acestei soluții, părâta a declarat recurs în termen legal invocând următoarele critici:

- instanța de fond a ignorat faptul că lichidatorul societății SC „ SRL ” nu și-a însușit punctul de vedere al contestatorului, decât în timpul procesului; (art.304, pct.8 Cod pr.civilă);
- au fost încălcate dispozițiile art.22 și 23 din Legea nr.64/1995 republicată, potrivit cărora numai lichidatorul putea formula contestație (art.304 pct.9 Cod pr.civilă).

Se evidențiază faptul că, atribuțiile administratorului au încetat la momentul stabilirii competențelor atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul sindic și că cererea foștilor administratori (a intimăților) putea fi primită ca o cerere accesorie, formulată de posibili debitori sau creditori ai societății;

- instanța a oferit mai mult decât era cazul (art.304 pct.6 Cod pr.civilă).

Relevă că, deși prin decizia nr. s-a pronunțat doar asupra calității procesuale a persoanelor ce au semnat contestația, instanța s-a pronunțat asupra sumelor contestate.

Din analiza acestor critici, prin raportare la probatoriu administrativ, instanța apreciază recursul ca fiind fondat, ca urmare a faptului că intimății au calitate procesuală activă.

Potrivit art.1 (2) din legea nr. 554/2004 „se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său într-un interes legitim printre acțiuni administrative cu caracter individual, adresat altui subiect de drept”.

Așa cum se reține și de către instanța de fond, cei doi părăti (intimații) au calitatea de creditori față de societate, pentru aportul social adus la constituirea societății și în situațiile prevăzute de lege, poate fi antrenată îspunderea acestora, pe de altă parte, recurenta recunoaște că lichidatorul și-a sușit punctul de vedere al intimaților.

În măsură în care părțile dovedesc că sunt vătămate într-un drept lor ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ (fiscal), au calitate procesuală activă, regula nefiind la fel de estrictivă, ca și în cazul altor ramuri de drept.

Instanța de fond a reținut în mod corect acest aspect, însă s-a ronunțat și asupra modului de calcul al dobânzilor și penalităților menționate, reluând atribuțiile incluse în competența organului de control (al recurentei), eșî nu era investită de intimați, sub acest aspect.

Astfel, a fost pronunțată o soluție incorectă.

De aceea, în temeiul art.312 alin.6 Cod pt.civilă, se va admite recursul, se va admite contestația, în sensul desființării deciziei emisă de recurentă și se va trimite cauza spre soluționarea în fond a acțiunii, de către organul cu activitate jurisdicțională competent.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
CU MAJORITATE
DECIDE**

Admite recursul declarat de **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA,**
împotriva Sentinței nr. 1005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul ...

Modifică sentința de mai sus, în sensul că admite contestația, desființează decizia D G F P Vâlcea și trimite cauza spre soluționare în fond, înceluiasi organ.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, 16 iunie 2005, la Curtea de Apel Pitești – secția comercială și de contencios administrativ.

Red.-G.A.

FC/4-ex

Jud.fond.Gh.Bonciu

Zdrobit

X
g2

OPNIE SEPARATĂ

Opinez pentru admiterea recursului și modificarea în tot a sentinței în sensul respingerii acțiunii.

Așa cum se arată și în opinia majoritară, cererea de chemare în judecata de față a fost formulată de doi administratori și de un asociat al SC "B" SRL Vlădești, județul Vâlcea.

Prin încheierea de ședință nr.623/6 iunie 2002 pronunțată în dosarul nr.767/2002, rămasă definitivă și irevocabilă, împotriva societății comerciale menționate a fost deschisă procedura prevăzută de Legea nr.64/1995 a reorganizării judiciare și a falimentului.

Se susține, se dovedește și se recunoaște faptul că societatea a intrat în faliment.

Ca urmare, a fost ridicat dreptul de administrare al debitorulu și a fost desemnat lichidator.

Prin decizia atacată (f.2-5), recurrenta – părță a dispus respingerea contestației împotriva raportului de inspecție fiscală ca fiind introdusă de o persoană care nu avea calitatea de a formula.

S-a reținut că societatea comercială a fost trecută la faliment, că s-a numit un lichidator, că această contestație a fost formulată de foștii administratori și că lichidatorul a comunicat faptul că nu și-a însușit-o, astfel că sunt aplicabile dispozițiile art.23 lit.f și 40¹ din Legea nr.64/1995.

Deci ceea ce a avut de soluționat judecătorul fondului este legalitatea deciziei, respectiv dacă foștii administratori și asociații ai societății comerciale în sarcina căreia au fost puse obligații față de bugetul de stat aveau sau nu calitatea de a formula contestație la raportul de inspecție respectiv.

Rezolvarea dată acestei probleme este greșită.

Potrivit art.159 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, este îndreptățit la contestație numai cel care se consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ – fiscal, iar conform art.176, organul de soluționare a contestației poate introduce, din oficiu sau la cerere, în soluționarea acesteia alte persoane ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei. Aceste persoane au drepturile și obligațiile părților rezultate din raportul de drept fiscal care formează obiectul contestației și au dreptul să înainteze propriile lor cereri, fiind aplicabile dispozițiile codului de procedură civilă referitoare la intervenția forțată și voluntară.

Art.177 alin.(5) prevedea că organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra exceptiilor de procedură și asupra celor de fond, iar

când se constată că acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiză a fondului cauzei.

În speță, prin actul administrativ - fiscal în litigiu s-au stabilit obligații fiscale nu în sarcina intimaților - reclamanți, ci în sarcina societății comerciale, astfel că, față de prevederile art.169 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, concluzia care se impune este aceea că ei nu sunt lezați în drepturile lor, deci nu sunt îndreptățiti să formuleze contestație, așa cum în mod corect s-a stabilit prin decizia atacată.

Este posibil ca în viitor societatea comercială aflată în faliment să formuleze împotriva foștilor săi administratori o acțiune pentru antrenarea răspunderii în temeiul art.137 din Legea nr.64/1995.

Însă acest pericol nu conferă administratorilor calitatea de contestatori în cauza de față.

Cu alte cuvinte, interesul acestora pentru anularea actului de control fiscal nu poate justifica formularea contestației, atât timp cât societatea comercială - singura care are calitatea de debitor fiscal - are numai un lichidator judiciar, singurul care putea acționa pentru anularea actului de control.

Numai în cadrul contestației astfel formulate, intimații - reclamanți puteau fi introdusi în cauză, din oficiu sau la cerere, așa cum prevede art.176 pre-citat, din Codul de procedură fiscală.

În ceea ce privește dispozițiile art. 87 din Legea nr.64/1995 privind reorganizarea judiciară și falimentul, acestea nu sunt incidente în speță întrucât se referă la contestațiile cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar în tabelul preliminar al creanțelor.

Precizez, în final, că raporturile dintre părțile în litigiu sunt reglementate de codul de procedură fiscală care este lege specială în materie, astfel că dispozițiile art.1 alin.(2) din Legea nr.554/2004 nu se aplică în cauza de față.

Judecător,

Red.F.R.
TC/4 ex.
4.07.2005.